

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.894 van 24 juni 1997
in de zaak A. 73.453/IV-16.543.**

In zake : Sabine FOUBERT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. DE ROECK,
kantoor houdende te GENT,
Antwerpenplein 13-15

tegen :

de stad GENT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat T. BALTHAZAR,
kantoor houdende te GENT,
Fr. Rooseveltlaan 306.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Sabine FOUBERT op 4 maart 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "de beslissing genomen door de Heer Hoofdcommissaris van de Politie van de stad Gent (...), van onbekende datum, doch bekendgemaakt op het dagorder dd. 03.01.1997 (...) waarbij verzoekster met ingang van 1 januari 1997 werd gemuteerd van OP naar SDMI, afdeling Drugspreventie";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 april 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 april 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. DE ROECK, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat R. JOSEPH, die loco Advocaat T. BALTHAZAR verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat verzoekster op 17 september 1990 door de gemeenteraad van Gent benoemd is in de graad van gegradueerde verpleegster in vast dienstverband en dat zij tewerkgesteld werd bij de Dienst Openbare Gezondheid; dat zij op 7 januari 1994, in de periode dat zij als administratief medewerkster op een schepenkabinet werkte, aan de burgemeester gevraagd heeft gedetacheerd te worden naar de drugsafdeling, waarvan het stadsbestuur toen de uitbouw overwoog; dat zij bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 28 december 1994 gedetacheerd is naar de Dienst Geneeskundige Controle; dat zij op 29 maart 1995 aan de burgemeester verzocht heeft om naar de opsporingspolitie (afgekort: O.P.) - afdeling jeugdzaken gedetacheerd te worden, met als motivatie dat op die

dienst nood zou zijn aan een personeelslid dat bekend is met het behandelen van sociale en maatschappelijke problemen en dat ervaring heeft met "verslaving en druggerelateerde problematieken"; dat het college van burgemeester en schepenen op 13 april 1995 besloten heeft verzoekster "te detacheren naar de afdeling Jeugdzaken van de Politie" maar dat die detachering op 18 mei 1995 beëindigd werd en dat zij weer bij de Dienst Openbare Gezondheid werd ingedeeld; dat verzoekster op 5 juni 1995 opnieuw aan het college van burgemeester en schepenen gevraagd heeft haar "met spoed te detacheren naar de Opsporingspolitie, afdeling Jeugdzaken, in afwachting dat er maatregelen worden genomen om de pesterijen te doen ophouden en ik dan onder die voorwaarden naar de Dienst Openbare Gezondheid kan terugkeren"; dat het college van burgemeester en schepenen op 15 juni 1995 besloten heeft haar "met ingang van 15 juni 1995 te detacheren naar de politie en haar onder leiding van de Hr. BEAUMONT, commissaris van politie, te belasten met administratieve taken voor het Drugpreventieteam en de Drugcel" en dat haar bij brief van 3 juli 1995 medegedeeld is dat zij gedetacheerd werd "naar de politie"; dat bij dagorder van 3 april 1996 aan het personeel kennis gegeven is van de reorganisatie van de politiedienst, meer bepaald van de beslissing om een steundienst op te richten waarvan een "dienst maatschappelijke integratie" (S.D.M.I.) deel uitmaakt die belast wordt met "de sociale aspecten van het ondersteunend politiewerk" en die "gestructureerd (wordt) rond de functies slachtofferbejegening, migrantencel, bejaardenproblematiek, spijbelproblematiek en de drugpreventie"; dat verzoekster niet uiteenzet welke taken zij sinds haar overheveling naar de politie precies te vervullen heeft gekregen, dat zij wel aanstipt dat "bij een beslissing van de kadervergadering van eind juni 1996" haar taak "licht gewijzigd (is) in die zin dat zij de toelating krijgt om zich vanuit haar opleiding in te laten met de minderjarigen binnen de problematische

opvoedingssituatie (P.O.S.)" en dat die nieuwe taak "nog beter aansluit bij haar vroegere opleiding", maar dat "begin december 1996 -en nadat zij een proeftijd van één maand m.b.t. deze gewijzigde taak met goed gevolg had doorlopen- (haar is) medegedeeld door dhr. BEAUMONT, Commissaris-directeur van de Opsporingspolitie, dat zij voorlopig aan de receptie zal moeten plaats nemen, en dit in afwachting dat een nieuwe taak voor haar wordt gevonden"; dat dan met het dagorder van 7 januari 1997 bekendgemaakt is : "Met ingang van 01 januari 1997 muteert Mevrouw Sabine FOUBERT, gegradueerd verpleegster, van OP naar SDMI, afdeling Drugspreventie"; dat van die beslissing verzoekster de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert;

Overwegende dat, afgezien van de vraag of de bestreden beslissing de juridische situatie van verzoekster derwijze beïnvloedt dat zij er bij de Raad van State de vernietiging van kan vorderen, de Raad een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging moet verwerpen wanneer niet voldaan is aan één van de door artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat verzoekster met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel uiteenzet dat de bestreden mutatie van "OP naar SDMI, afdeling Drugpreventie" voor haar een ernstig nadeel inhoudt dat "niet zo maar kan worden hersteld door middel van een loutere vernietiging of door (een) latere beslissing"; dat zij betoogt dat de mededeling door de hoofdcommissaris van haar mutatie naar een andere dienst, waar zij "louter administratieve taken zal dienen uit te voeren", haar "genezingsproces geenszins verbeterd (heeft)", in die zin dat zij zelfs haar ziekteverlof heeft moeten verlengen omdat zij, in plaats van de nodige erkenning voor haar werk te krijgen, gestraft wordt door de inconsequente houding van haar hiërarchische oversten;

dat zij verder stelt dat, terwijl zij "in de unit 'Jeugd en Gezin' steeds taken kon verrichten die in zeer ruime mate overeenstemden met haar niveau en haar opleiding", zij op haar nieuwe dienst "drugpreventie" louter administratieve taken zal moeten verrichten en dat haar behoorlijk functioneren binnen die dienst "haar bij voorbaat onmogelijk gemaakt (wordt), nu verzoekster een volledig en fundamenteel verschillend standpunt aanhangt (en in openbare spreekbeurten verdedigt) inzake drugbeleid dan het beleid dat in het Drugspreventieteam wordt gevoerd", hetgeen voor haar "een grove belediging en vernedering" betekent; dat zij daaraan toevoegt dat zij de bestreden maatregel als "een verbanning" ervaart en een "blamage t.o.v. de directe en indirecte buitenwereld";

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat ook na de bestreden beslissing verzoekster voort bij de politie tewerkgesteld blijft, dat haar wedde en haar arbeidsomstandigheden onveranderd blijven en dat zij tot tweemaal toe aan de burgemeester gevraagd heeft om, wegens haar ervaring met "druggerelateerde problematieken", op de drugafdeling te werken; dat zij, met betrekking tot de ziekte-toestand die verzoekster onder de aandacht brengt, opmerkt dat haar depressieve toestand reeds bestond op het ogenblik dat het dagorder van de hoofdcommissaris op 7 januari 1997 haar bekend werd, zodat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat verzoekster daaraan koppelt onmogelijk het gevolg kan zijn van de tenuitvoerlegging van die beslissing; dat zij voorts betoogt dat het voor een verpleegkundige helemaal niet beledigend kan zijn om tewerkgesteld te worden bij een drugspreventieteam en aldus bij te dragen tot de oplossing van een belangrijk maatschappelijk fenomeen; dat zij tenslotte stelt dat een tegenstrijdige visie over het drugsbeleid voor een ambtenaar geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan betekenen vermits een ambtenaar zijn visie niet mag laten primeren

op de beleidsbeslissingen en vermits een bestuur niet moet aanvaarden dat een ambtenaar op voorhand aankondigt dat hij niet zal kunnen of willen functioneren en dat hij niet bereid zal zijn de beslissingen van het bestuur uit te voeren;

Overwegende dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat verzoekster ingedeeld wordt bij de afdeling drugspreventie van de Steundienst Maatschappelijke Integratie bij het politiekorps van Gent en niet meer bij de opsporingsdienst van hetzelfde korps; dat de algemene taak van die steundienst erin bestaat "de sociale aspecten van het ondersteunend politiewerk" te behartigen; dat verzoekster, naar blijkt uit haar vragen van 29 maart 1995 aan de burgemeester en van 5 juni 1995 aan het college van burgemeester en schepenen, in het verleden precies de tewerkstelling bij de afdeling drugspreventie van de stedelijke politiedienst nagestreefd heeft; dat een tewerkstelling die zij jarenlang geambieerd heeft op zich haar derhalve onmogelijk een nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekster zich tegen de bestreden beslissing verzet omdat zij vreest binnen de afdeling drugspreventie met louter administratieve taken te worden belast; dat zij evenwel niet uiteenzet wat zij onder "louter administratieve taken" verstaat; dat indien zij daarmee bedoelt dat zij geen taken van gerechtelijke politie op zich mag nemen, erop gewezen moet worden dat verzoekster door de verwerende partij tewerkgesteld wordt als administratief medewerkster, met name als gegradueerde verpleegster, zodat zij uiteraard niet in aanmerking komt voor opdrachten die verband houden met specifieke politietaken; dat, indien zij daar integendeel mee bedoelt dat zij in haar nieuwe functie taken moet uitvoeren die minderwaardig zijn in verhouding tot de graad die zij bekleedt, haar uiteenzetting als onvoldoende concreet overkomt om de Raad van State

van haar gelijk te overtuigen, inzonderheid omdat de algemene opdracht die aan de Steundienst Maatschappelijke Integratie gegeven is -te weten de behartiging van de "sociale aspecten van het ondersteunend politiewerk"- precies van die aard is dat iemand met de kwalificatie van verzoekster er bijzonder goed in thuishoort;

Overwegende dat de Raad van State ook geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel onderkent in de omstandigheid dat verzoekster mogelijke vernedering en belediging ontwaart in het feit dat zij, die er met betrekking tot de drugspreventie een fundamenteel van het bestuur verschillende opinie op na houdt en in openbare spreekbeurten verdedigt, in de nieuwe dienst - die zij in wezen zelf gekozen heeft- niet behoorlijk zal kunnen functioneren; dat immers de omstandigheid dat zij als ambtenaar ertoe verplicht is binnen haar opdracht de richtlijnen van haar hiërarchische meerderen te volgen niet inhoudt dat zij daarbuiten -voor zover dit gebeurt binnen de wettelijk vastgestelde grenzen- geen eigen visie zou mogen ontwikkelen en evenmin dat haar persoonlijke visie minder waard zou zijn; dat niet wordt ingezien hoe zij zich zou vernederen door buiten de dienst een visie te verdedigen die afwijkt van die van het bestuur en door bij de uitvoering van haar opdrachten loyaal te handelen overeenkomstig de voorschriften van het bestuur;

Overwegende derhalve dat verzoekster niet afdoende aantoonde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent;

Overwegende dat verzoekster met een brief van 6 juni 1997 vraagt de debatten te heropenen om reden dat zij "gedurende het beraad een nieuw stuk van overwegend belang heeft ontdekt"; dat het blijkt te gaan om een schrijven van 21 mei 1997 van de hoofdcommissaris

van politie van de stad Gent waarin een gesprek in het vooruitzicht wordt gesteld met betrekking tot het probleem om verzoekster "opnieuw zinvol en maatschappelijk nuttig werk te laten verrichten rekening houdend met uw belangstelling voor de jeugd en de drugsproblematiek (...)"; dat verzoekster daarin de erkenning ziet van hetgeen zij aan de Raad van State uiteengezet heeft om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen;

Overwegende dat de Raad van State geen reden ziet om de heropening van de debatten te bevelen; dat de brief van de commissaris mogelijks wel aantoonde dat het bestuur rekening wil houden met de wens van verzoekster om tewerkgesteld te worden in een functie die beter aansluit bij haar belangstellingspunten, maar dat daarmee niet wordt aangetoond dat de taken die zij ten gevolge van de bestreden beslissing moet uitvoeren niet zouden overeenstemmen met haar kwalificaties en haar aldus een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkenen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juni 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

J. BORRET.